

2) Til første Behandling:
 Forslag til Lov angaaende Farten paa Gu-
 mmi i denaa, mellem Silkeborg og Randers.

3) Til første Behandling:
 Statsrevisorerne's Beretning til Rigsda-
 gen med Hensyn til Kongerigets Regn-
 skab for 1857—58.

Mødet hævet kl. 10³/₄.

Fire og Tredivte Møde.

Onsdagen den 28de November kl. 1.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Efter Dagsordenen fore-
 takes: 1ste Behandling af Forslag til
 Lov om Værnepligt for Kongeriget
 Danmark.*)

Süttichau: Fortiden er Udskrivnings-
 lovene i det danske Monarchie omtrent eens-
 lydende, idetmindste af samme Indhold, og
 naar Udskrivningsvæsenet skal henhøre under de
 forskjellige Landsdeles Omraade, er det ikke
 uvigtigt, at de fremdeles forblive eensartede.
 Naar der nu her foreslaaes Forandringer i Ud-
 skrivningsvæsenet, er det idetmindste usikkert,
 hvorvidt det herefter vil kunne opnaaes, at Ud-
 skrivningslovene blive af samme Bessaffenhed i
 de forskjellige Landsdele, og dog vil en Uover-
 eensstemmelse heri være forbunden med adskillige
 Ulemper. Endstjøndt der kunde være me-
 gen Anledning til at frenkomme med dette Lov-
 forslag ifølge de Opfordringer, der tidligere
 vare stillede til Justitsministeriet, er jeg dog
 ikke ganske vis paa, om man her har valgt
 den heldigste Vej ved at blande Udskrivningen
 til Marinen og til Hæren imellem hinanden.
 Følgen vil deraf være, at der hverken for den

Enes eller den Andens Vedkommende vil frem-
 komme saa klare Bestemmelser, som man i mod-
 sat Fald vilde kunne opnaae. De organiske
 Forhold i Marinen og i Hæren ere saa albe-
 les forskjellige, at hvad der passer det ene
 Sted, ikke kan siges at være vel anvendt paa
 det Andet. — I Udskrivningsloven findes der
 en særlig Bestemmelse for Marinen, om hvis
 Rigtighed jeg har nogen Tvivl. Det siges
 nemlig, at det halvbefarne Mandsskab skal be-
 tragtes, som om det selv frivilligt havde meldt
 sig. Det vil sige, at det udskrives forlods
 fremfor de Andre. Det er vist en meget hen-
 sigtsmæssig Foranstaltning, da Marinen derved
 faaer dygtige og brugbare Folk, men om det
 kan være billigt — jeg vil ikke sige retfærdigt
 — derom har jeg Tvivl. Jeg vil tillade mig
 ved et Exempel at opløse det. Hvis det skulde
 blive Skik og Brug rundt omkring i de forskjel-
 lige Landsdele, at der dannede sig Foreninger
 for at indøve det unge Mandsskab før Udskriv-
 ningstidspunktet i militaire Øvelser, saasom til at
 blive dygtige Skytter eller i Gymnastik o. s. v.,
 og der da gaves dem en Charakter enten af
 halv eller heeltøvede, og man derpaa udskrev
 dette — unægtelig meget brugbare — Mand-
 skab forlods til Armeen, saa vilde man vist
 neppe finde, at det var saa ganste i sin Orden,
 endstjøndt det paa den anden Side ikke kunde
 nægtes, at det kunde være hensigtsmæssigt, idet
 det vilde spare Armeen megen Tid og Arbejde. I
 Paragrapherne for Armeens Vedkommende er der
 under Behandlingen i det andet Thing indkomne
 adskillige Bestemmelser, som deels ere Overtagelse
 i en anden Myndigheds Omraade og deels ere
 Bestemmelser, som vel kunne finde deres Plads
 i en Udskrivningslov, naar de ibrigt maatte an-
 sees for gavnlige, men som ikke ere det. Til
 det første Slags skal jeg henregne Alt, hvad
 der angaaer Anvendelsen af det udskrevne Mand-
 skab. Naar der f. Ex. siges, at Mandsskabet i
 de sidste 4 Aar, det staaer i Viniën, ikke maa
 indkaldes til Øvelse mere end een Gang, da
 er det Noget, som ligger udenfor Rigsdagens
 Omraade, da det hører til Armeens Organisa-
 tion. Naar det dernæst hedder, at Forstær-
 kningsmandsskab ikke maa indkaldes uden Lov, da
 er det ikke alene Noget, der ikke vedrører Rigs-
 dagen, men selv om det vedkom den, vilde man

*) Lovforslaget findes i Anhang A Sp. 1301 ff.